

Entrenadors històrics del futbol català: capítol 2

COMITÈ ENTRENADORS | 28/04/2020

Josep Juncosa, Lluís Aloy, Pep Rovira, Waldo Ramos, Martí Alavedra i Juanjo Díaz són els protagonistes d'una nova entrega de l'FCF dedicada als tècnics que han marcat una època.

Waldo Ramos, celebrant l'ascens del Palamós CF a Segona Divisió 'A', l'any 1989 / FOTO:

Manel Lladó, El Punt

La Federació Catalana de Futbol ofereix aquest dimarts una **nova entrega dedicada als entrenadors històrics del futbol català**, amb el segon capítol en homenatge als tècnics que han marcat una època. En una iniciativa conjunta del Comitè Tècnic d'Entrenadors, amb la col·laboració del membre de l'òrgan i representant a Barcelona, **Julià Garcia**, l'FCF continua amb la documentació de la trajectòria d'entrenadors que han estat referents en equips d'arreu del territori per on han passat.

En aquesta ocasió, el protagonisme se centra en la figura de sis entrenadors nascuts novament al llarg de la primera meitat del segle XX, amb una àmplia experiència com a tècnics en totes les categories, des de Primera Divisió fins a la territorial, entre les dècades dels seixanta i els noranta, algun dels quals, fins i tot, lligat a les banquetes fins les darreres temporades. Ells són, respectant l'ordre cronològic de la seva data de naixement, **Josep Juncosa, Lluís Aloy, Pep Rovira, Waldo Ramos, Martí Alavedra i Juanjo Díaz.**

JOSEP JUNCOSA

Josep Juncosa (les Borges Blanques, 1922 – Reus, 2003) fou un destacat futbolista català dels 40 i els 50 que, un cop retirat, va signar el seu idil·li com a entrenador amb el Córdoba CF. No va trigar gaire a trobar l'èxit en agafar l'equip a Tercera i aconseguir el primer ascens de la història de l'entitat, a Segona Divisió, amb un mètode revolucionari per l'època. Tanmateix, va tornar-hi en una segona etapa per completar la seva obra i pujar-lo a Primera Divisió, la campanya 1970-1971.

A més, el seu camí a les banquetes també va passar pel CF Reus Deportiu, en diverses ocasions, el Xerez CD, la UE Lleida, el Pontevedra CF, el Levante UD, el CE Manresa, el Club Gimnàstic de Tarragona, el CF Amposta i el CF Balaguer.

Iniciat a la seva localitat natal, amb el FC Borges Blanques, d'on va saltar posteriorment al CF Reus Deportiu, com a jugador Juncosa va brillar en la posició d'extrem dret. A les files del RCD Espanyol signaria un ampli registre golejador, com a avantsala a la seva esplendor màxima amb l'Atlético de Madrid, amb qui va aixecar dos títols de Lliga, els cursos 1949-1950 i 1950-1951, a més d'una Copa Eva Duarte, precedent de la Supercopa d'Espanya, el 1951. Onze temporades al conjunt matalasser van valer-li per formar part de l'anomenada "davantera de seda" blanc-i-vermella, i per ser internacional absolut amb la Selecció Espanyola, amb qui va disputar el Mundial de Brasil '50.

LLUÍS ALOY

Lluís Aloy (Santa Coloma de Gramenet, 1930 – Calafell, 2012) va formar part de l'històric Barça de les Cinc Copes, la temporada 1950-1951, i posteriorment va estar lligat al món del futbol amb un llarg periple com a entrenador. La seva carrera a les banquetes va iniciar-la a la UDA Gramenet, per anar a continuació a la UE Sant Andreu

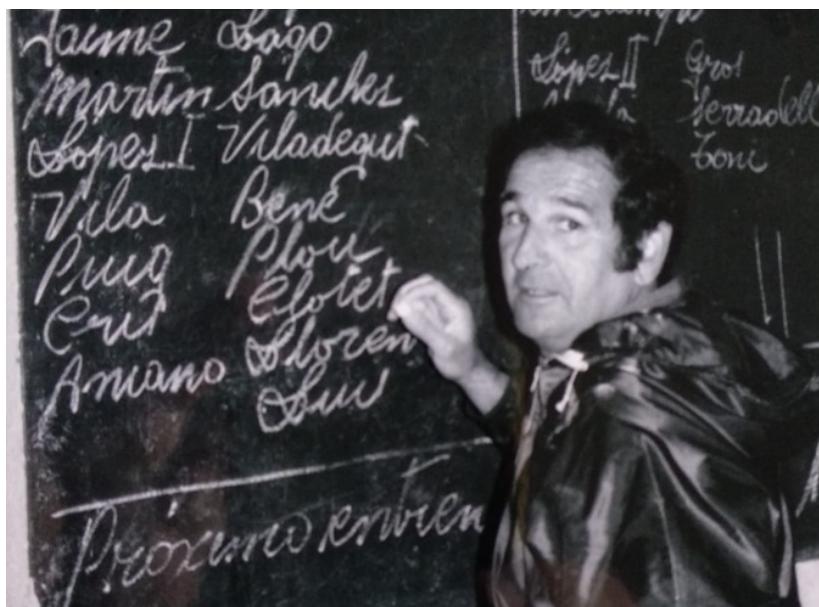

—hi repetiria en una etapa posterior— i el FC Barcelona Atlètic, a qui va ascendir des de la Preferent Territorial fins la Segona Divisió.

Mestre que es basava en el col·lectiu com el secret per guanyar, a la vegada, també va dirigir el Real Valladolid CF, el Zamora CF, el CD Logroñés, el Pontevedra CF, la UE Lleida, el FC Andorra, la UE Olot, l'AEC Manlleu, el FC Vilafranca i el CF Calafell, amb qui va posar punt i final a la seva trajectòria com a tècnic a l'edat dels 75 anys, a Segona Territorial.

Com a futbolista, va debutar amb només 14 anys amb el primer equip de la UDA Gramanet, des d'on va donar ràpidament el salt a les categories inferiors del FC Barcelona. En una línia atacant amb una alta competència, en els seus quatre cursos a l'antic Camp de Les Corts, Aloy va conquerir una Copa Llatina —anterior a la Copa d'Europa—, dos campionats de Lliga, tres Copes d'Espanya i dues Copes Eva Duarte, entre les campanyes 1950-1951 i 1953-1954.

Alhora, com a jugador també va vestir les samarretes de la SD España Industrial, el Real Oviedo, el Cádiz CF, el CE Sabadell, el CF Badalona, la UE Figueres i la UE Sants, on va penjar les botes.

PEP ROVIRA

Pep Rovira (Torredembarra, 1943) fou un porter català dels anys 60 i 70, que també va fer carrera a les banquetes. Com a tècnic, va créixer de la mà d'un CA Roda de Barà a qui va conduir a les millors temporades de la seva història, en una relació que es va estendre al llarg de dotze temporades, en dues etapes diferents.

Així mateix, també és recordat pel seu pas com a entrenador del CE Europa, i altres clubs com el CF Vilanova i la Geltrú, la UE Tancat, la UE Torredembarra, el CF Llorenç, la UE Salou i el CE El Catllar també van tenir-lo al capdavant del primer equip.

Sota pals, Rovira va defensar la porteria del RCD Espanyol Amateur, la UE Vic, el Club Gimnàstic de Tarragona, el CE L'Hospitalet, el RCD Mallorca —amb qui va debutar a Primera Divisió—, el CE Sabadell, el CF Badalona i el CE Europa, on va quedar-se definitivament fins la seva retirada, al llarg de deu temporades on va disputar un total de 319 partits oficials com a escapulat. La seva empremta a l'entitat gracienc perdura

en el temps en forma de penya, el Grup Europeista Pep Rovira, fundat el 1980 i que va esdevenir com un dels principals grups d'animació del club.

WALDO RAMOS

L'efemèride de Waldo Ramos (Nerva, Huelva, 1944) encara sobrevola en l'actualitat els terrenys de l'antic Camp de Cervantes i del Nou Municipal de Palamós. Arribat a Catalunya durant la seva infància, va arrencar la seva projecció com a tècnic a la UE Rayo Esplugues, abans de madurar a les categories inferiors del FC Barcelona i el RCD Espanyol. El CD Malgrat, el CE Europa, el CF Badalona, el CF Igualada i el Girona FC van ser els seus següents clubs, on va convertir del futbol la seva escola de vida.

El seu ascens meteòric com a entrenador, però, arribaria al capdavant del Palamós CF, a qui va pujar en tres temporades consecutives com a campió de grup des de Preferent Territorial fins la Segona Divisió 'A' a raó d'una categoria per curs, a finals de la dècada dels 80. A la vegada, va deixar l'equip de la Costa Brava a dos punts de la promoció d'ascens a Primera Divisió en la campanya del debut al segon esglaó del futbol

espanyol.

Posteriorment, també entrenaria el CD Málaga i la UE Figueres, abans d'acomiar-se del món de les banquetes en una segona etapa al Palamós CF, on perdura la seva llegenda, com una de les persones més entranyables i estimades de la llarga història del degà del futbol català.

MARTÍ ALAVEDRA

Un total de 46 anys al servei dels clubs del futbol català com a tècnic avalen Martí Alavedra (Terrassa, 1945) com un dels entrenadors amb un recorregut més dilatat de casa nostra. Des d'un llunyà 1973 fins aquesta mateixa temporada, en què ha posat punt i final a la seva llarga trajectòria a les banquetes, l'egarenc ha convertit en pròpia la màxima que el futbolista està per sobre de qualsevol tàctica.

La UE Rubí va ser el primer equip a qui va dirigir, seguit per la UFB Jàbac i Terrassa, la UD San Mauro, el Terrassa FC, el CE Sùria, el CF Igualada, el CF Calella, el FC Joanenc,

el CF Can Oriach, el CE Europa, el CE Berga, el CF Olesa de Montserrat, el CE Manresa, el CP San Cristóbal, l'EC Granollers, el CF Igualada, el CE Òdena i el CA Alpocat.

A principis d'aquesta campanya 2019-2020, ha viscut la seva última experiència al capdavant d'un equip, el CS Juan XXIII de la seva ciutat natal, Terrassa, a Tercera Catalana, penjant els hàbits als 74 anys d'edat, convertit en una figura mítica de la territorial catalana.

Així mateix, Alavedra també ha tingut temps per exercir, en diferents parèntesis, de secretari tècnic del Palamós CF i l'AE Prat, a més d'analista tècnic en les retransmissions i programes de Cadena COPE, Onda Cero i Radio Marca Barcelona.

JUANJO DÍAZ

Parlar de Juanjo Díaz (Ciudad Real, 1949 – Terrassa, 2017) és fer-ho del seu binomi amb el RCD Espanyol, club de la seva ànima, on perdura en el record de tota l'afició

blanc-i-blava, per la seva labor tant com a tècnic del primer equip periquito, com en diferents vessants en el futbol base.

Després d'iniciar-se a les banquetes amb el CF Montañesa, i de passar pel CE Menorca, el CE L'Hospitalet i les categories inferiors del RCD Espanyol, va fer-se càrrec del conjunt blanc-i-blau a meitat curs i va ser l'artífex de l'ascens a Primera Divisió de la temporada 1989-1990. Posteriorment, tornaria al vell Camp de Sarrià per viure una segona etapa al capdavant de l'equip a la màxima categoria.

Al seu torn, també va entrenar al llarg de la seva carrera el CFJ Mollerussa, el Palamós CF, el Real Valladolid CF, la SD Huesca, el FC Andorra, l'Àguilas CF, la UE Cornellà, el Cartagonova FC i el CD Badajoz, el seu últim equip abans de retornar a l'entitat del seu cor, el RCD Espanyol, com a director adjunt de la Ciutat Esportiva Dani Jarque, entre els anys 2003 i 2013.

També pots recuperar:

**FEDERACIÓ
CATALANA**
DE FUTBOL

Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat

- **Capítol 1: Domingo Balmanya, Jaume Olivé, Francesc Ricart, Xavi Agustí, Manolo Buján i Nitús Granados**